

חומר לכל החורה טלה ונתנס דחק
 עלמו בקונטרס דמעלה להכירו אין
 טיך לחיבו משום עבודה טובים כיון
 דאין מחסין לשם עבודה טובים :
להוציא שער המעלה . כיט
 לאחר הגרלה דקודם
 הגרלה מיחייב להרזויהו כדמוכה פרק
 שני שעריו (יומא 97 עב) :
דברה תורה כלשון בני אדם .
 בפרק אלו מילואים (ב"מ
 97 עב) פירשתי : **אבר** בהמה
 כתיב . לפיכך העלה כמה אברים זה
 אחר זה אינו חייב אלא אחת לקמא
 "מיחייב דליתיה לטולה בהמה והאחרוני
 פטור דכבר חסרה דמה שהעלה הרי
 הוא כנאבד ומ"ס אבל אבר ואבר אבל
 אבר אחד שהעלה לחלואין לכ"ע לא
 מיחייב אלא אחת ומיחייב אחת קמא
 ורבי יוחנן אמר מחלוקת באבר אחד
 דמר סבר מוקטרי פנים שחסרו
 והעלו בחוץ חייב וכו' כתיב לעשות
 אותו אשחוטיו חוץ אבל לא אשחוטיו
 פנים דהא מהדרין פוקטין ומר סבר
 פטור כר' ישמעאל דלעיל וקסבר דלא
 מהדרין פוקטין [אבל כד' ו] אברים
 חייב על כל אבר [כ"ע ו] א"ה מוא
 טעמא לא מיחייב אכזית שני כהי דלא
 מהדרין פוקטין מ"מ אם מחסך
 אבר אחד לכמה זוחים חייב להעלות
 אם טולן א"כ הקטרה הוא ולאחרי לא
 מיחייב עלה בחוץ וי"ל דהא "מיחייב
 להקטיר הכל ללא משום דתיחוי חסובה
 הקטרה בחי' אבר אלא משום דבולה
 חזא הקטרה היא וכיון שהחיל בה
 גומר "אבל אי מהדרי פוקטין שחסרה
 ונקטרה שאר מזה יש ללמוד דחשיבא
 הקטרה בחי' אבר וכ"כ טויה זו
 ובקונטרס פי' בע"ה : **לא** מחלקו
 אלא במוקטרי חוץ שחסרו והענין
 בחוץ מר סבר חייב . פי' בקונטרס
 וכו' כתיב אותו למעושי פחות מכזית
 אחא שאין הקטרה שלימה וכדדריש
 לקמן ואל"ה ומאי טעמא בני קרא
 למעושי פחות מכזית היכן מליע
 שחיבה תורה בחי' שיעור וחלי זוח
 חלי שיעור הוא דלא מליעו הקטרה
 להחייב בפחות מכזית לא לענין
 מחשבה וסוד דבר אלא דוקא גבי
 שאור ודבש דחייב בפחות מכזית לחאן
 דליה ליה מחא קראי ויש לומר דשמא
 כיון דמהדרי' פוקטין פחות מכזית
 הוא אמינא דמיחייב בחוץ אי לאו
 דכתיב אותו : **כמאן** מהדרין

דין ששנים שאחזו ב' פמדין ת"ל איש איש
 דברי ר"ש רבי יוסי אומר הוא אחד ולא
 שנים א"כ מה ת"ל איש איש *דברה תורה
 כלשון בני אדם ור"ש האי הוא (ו) מיבעי ליה
 למעושי שונג אנוס מוטעה ורבי יוסי מהוא
 ההוא ור"ש הוא ההוא לא דריש ורבי יוסי
 מדהוא איש איש דברה תורה כלשון בני אדם
 (ז) ההוא איש איש נמי דברה תורה כלשון בני
 אדם ואלא השורש להדיוט (ח) מנא ליה דחייב
 נפקא ליה מ"ס ד' חשב לאיש ההוא דם שפך
 ואפילו השורש לאיש : **העלה וחזר והעלה**
כו' : אמר ר"ל מחלוקת בד' וה' אברים דמר
 סבר כי כתיב לעשות אותו *על השלם הוא
 חייב ואינו חייב על החסר אבל בהמה כתיב
ומר סבר אבל אבר ואבר כתיב אבל (ו) אבר
 אחד דברי הכל אינו חייב אלא אחת ור' יוחנן
 אמר מחלוקת באבר אחד דמר סבר מוקטרי
 פנים שחסרו ו' והעלה בחוץ חייב ומר סבר
פטור אבל בד' וה' איברין דברי הכל חייב
 על כל אבר ואבר ופליגא דעולא דאמר עולא
 הכל מדים במוקטרי פנים שחסרו והעלו
 בחוץ שחייב לא נחלקו אלא במוקטרי חוץ
 שחסרו והעלו בחוץ דמר סבר פטור ומ"ס
 חייב איכא דאמרי אמר עולא הכל מדים
 במוקטרי חוץ שחסרו והעלו בחוץ שהוא
 פטור לא נחלקו אלא במוקטרי פנים שחסרו
 והעלו בחוץ דמ"ס פטור ומ"ס חייב ופליגי
 דאבוה דשמאל אלישנא קמא דעולא דאמר
 אבוה דשמאל כמאן מהדרין פוקטין לגבי
 מוצה כמאן דלא כר' יוסי : ואינו חייב עד
 שיעלה כו' : אמר רב הונא מאי מעמא דרבי
 יוסי **דכתיב** ויבן נח מזבח לה' א"ר יוחנן
 מ"ט דר"ש דכתיב ויקח מצוח את גדי העינים
 ואת המצחה ויעל על הצור לה' ואידך נמי
 והכתיב ויבן מזבח לה' ההוא גובהה בעלמא
 ואידך נמי הא כתיב ויקח מצוח הוראת שעה
 היתה ואובעית אימא ה"ט דר"ש כדתניא
 ר"ש אומר **מוצח** פתח אהל מועד ואין מוצח
 בבמה לפיכך העלה על הסלע או על האבן
 חייב (ה) יצא מיבעי ליה ה"ק לפיכך בשעת
 איסור הבמות העלה על הסלע או על האבן
 חייב בעי רבי יוסי בר' תינא קן וכבש ויסוד
 וריבוע מרדו שיעכבו בבמה א"ר רבי ירמיה
 תניא **קן** וכבש וריבוע ויסוד מעכבין
 בבמה גדולה ואין מעכבין בבמה קטנה :
 מתני'

לשלם דכתיב ההוא : **אכל** כספס
 כתיב . על כל הבמה הוא חייב
 ואינו חייב על אבר אחד הלכך טלה
 חזא העלמה היא : **אכל** באבר אחד .
 והקריבו לחלואין לאחר שהקריבו שאר
 האיברים דליתו עליו לכדו חסילו
 הקריב שלם פטור ליה ר' יוסי או מיירי
 שפקט מעל האם וחזר והחזירו :
 דברי הכל העלמא אחי . היא . דהא
 אותו כתיב שלם ולא חסר : **ור' יוחנן**
אמר מחלוקת באבר אחד . ולכתיב
 עלמא אותו אכל אבר ואבר כתיבומאן
 דמיחייב סבר מוקטרי פנים שחסרו
 והעלו בחוץ חייב דהא מהדרין פוקטין
 למוצח דהו לכו חסר וכו' כתיב אותו
 אמוקטרי חוץ כתיב : ומ"ס פטור .
 דנפקא ליה מלא יביאנו כר' ישמעאל :
לא נחלקו אלא במוקטרי חוץ כו' . מר
 סבר חייב דכי כתיב אותו למעושי
 פחות מכזית אחא שאין הקטרה שלימה
 וכדדריש ליה לקמן : פוקטין .
 שפוקטין מעל האם : **דלא** כר' יוסי . (ט)
 כיצן דכפנים בני הקטרה ניגודו חל"ע
 דחסרו בחוץ נמי (י) מיחייב במוקטרי
 פנים שחסרו והעלו בחוץ אלא קסבר
 אבוה דשמאל דרבי יוסי אמוקטרי
 פנים שחסרו והעלו בחוץ פליגי : ויבן
 נח מזבח . אלא (יא) חסילו במה יסוד
 שהיא בחוץ אינה העלמה בלא מוצח :
על סלע . בלא בנין מוצח לשם כך
 וקרי ליה העלמה : **גובהה** בעלמא .
 כדרך כל הארץ שהיא טח להשמש
 ולא לחובת מוצח : מוצח פתח אהל
 מועד כו' . האי קרא דריש ליה ר"ש
 בת"כ הכי זרק הכהן את הדם
 על מוצח ה' פתח אהל מועד ולא
 מוצח כזמח יסוד בשעת היסוד הבמות
 ובפ' המעלה בחוץ כתיב : ה"ג חייב
 ילא מיבעי ליה ה"ק לפיכך בשעת
 איסור הבמות העלה על הסלע או
 על גבי האבן חייב : ילא מיבעי
 ליה . כיון דאמר אין מוצח בבמה
 ילא מיבעי ליה : טיך לפיכך . הו"ל
 ובבמה בשעת היסוד הבמות היא
 הקטרה בשעת יבן איסורו אם העלו
 על הסלע חייב : קרן וכבש ויסוד
 וריבוע . דק"ל דמעכבי במוצח המשכן
 בפרק קדשי קדשים (לעיל 97 עב) .
 מהו שיעכבו בבמה יסוד : בבמה
 גדולה . אף טכ ונענין שכו' כמות
 ליטור וכל שכן שילה וכית עולמים :
 מתני'

וביאור הדברים ביאר מנן הגר"ז דבאכדורי
 פוקטין ליכא בלכב דמעשה הקטרה אלא
 העיקר שיהא הדבר מוקטרי ולכן ליכא בזה
 הדין דאין הקטרה פחות מכזית . ויעו"ו עוד
 בזה במקד"ד ס' ו' צענין אכדורי פוקטין

[דכא מהדרין פוקטין אף פחות מכזית כמ"ס זוחים
 ק"ח ע"ב אפי"ג דאין הקטרה פחותה מכזית ובהחילת
 הקטרה לא מקטריק כה"ג וע"ג משום דנמשכה מהקטרה
 כראשונה שכיב בה כזית] ורק בהקטרה כשרים שהיא
 מקדש דוד עמוד מס 42 קדשים רפאפורט, דוד בן עקיבא הכהן הודפס עיני תכנת אוצר החכמה

כזית, אבל ל"ט מכ"ח דנימא דכין דנוליו
באכדורי פוקעין דכוי הקטרה, דיתחייב גס
בחזן, דל"ב נימא דגס זר יתחייב על פתח
מכזית וברי לא מלינו רק מיטעט מיוחד בחזן.

2) זכאך דוכתי ממשע דודיעין מסכרה דבעי
כזית, וכדר הקובי מ"ט צעי בחזן למיטעט
מיוחד.

משום פיגול טהר ומתא ויש לפרש
דכשמיטתו כזית מעולה ואמורין
לשמעין הריקה מעליהא היא
לאחיובי משום פיגול טהר ומתא
דקרינו מחירין קרינא ביה והפאה לא
לריי להא דקאמר הכא פיגול אפיגול
לא קשיא כאן כפיגול כאן במחשבה
פיגול דבשיטתו דנימא דכוי מחירי
הרייקא פיגול גומר ובמחשבה מעלה
לא גרסינן ליה ו"ס מחוקין טמא מן
הברייתא משום דמסמח לא משני מידי
אבל לפי מה שפירשתי ניחא דכזית
מחירי וע"כ גרסינן ליה דאי לא
גרסינן ליה הא דקאמר הכס במעלה
הניחא להא דהט רבנן מנא ליה הא
דקשיא בברייתא דמלטרפין לענין
אכילה ו"אמא פיגול אפיגול לא קשיא
כאן כפיגול כאן במחשבה פיגול וטהר
אטרח לא קשיא כאן בטהר כאן
בשמיטתו דלמא חיירי להאמרף לענין
להכשיר הקרבן ולחוק עליהם את
הס אבל לאכילה לא מלטרפין אבל
מכין דהני טמא על כרחין לענין
אכילה קאמר דמלטרפין דהייט הניחא
להא דהט רבנן: **במ"ד** סבר מלא
השני לאו דוקא. תימא למה לי למימר
לא דוקא אשילי והא דוקא הוא מחייבי
רבנן אחיה ממנו בחזן מידי דהא
אקמין וכמו כן קשה בסמוך למה לי
למימר דסברי רבנן קביעות דמנא לאו
כלום היא ויש למר דער כאן לא
מחייבי רבנן בקומן אלא משום
דחשיב להחפג על מה להקטיר כזית
מקמלה בחזן הלכך חשיבא נמי
הקטרה לחייב אחיה ממנו בחזן
ומנחה כהניס ומנחת כהן משתי אש"ג
דלא שייך בהם פיגול כיון דמנחה
נימא ומליט במנחה דכזית נמי חשיבא
הקטרה שס מנחה אחד הוא אבל
קטרה לא אשכחן דחשיב הקטרה
כזית דלא שייך ביה פיגול ועוד דהא
א"ר יוסי דאין פיגול אלא בדכר שהא
על מנחה החילון הלכך הא דמחייבי

*כזית חלב זורק את הדם חצי וית בשך
וחצי וית חלב אינו זורק את הדם זבעולה
חצי וית בשר וחצי וית חלב זורק את הדם
מפני שכולה כליל ומנחה אפילו כולה קיימת
לא יזרק מנחה מאי עכידחה אמר רב פפא
מנחת נסכים הבאה עם הובחן **מתני'**
הקומץ והלבונה והקצרת ומנחת כהנים
ומנחת כהן משה ומנחת נסכים (א) שהקריב
מאחת מהן **בבב** בחזן חייב ר"א פומר עד
שקריב את סולן וכולן (ב) שהקריב בפנים
ושייד מהן כזית והקריבו בחזן חייב זבולן
שחסרו כל שחו והקריבו בחזן פמוד
(ג) המקריב קדשים ואימורים בחזן חייב:
גמ' ת"ד המקטיר כזית (ד) בחזן חייב חצי
פרס בפנים פמוד קס"ד מאי פמוד פמוד זר
אמאי (ה) הקטרה היא א"ר וירא אמר רב הסדא
אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב מאי פמוד
פמוד ציבור א"ר וירא אי קשיא לי הא קשיא
לי הא דאמר רב עלה בהא אפילו (ו) אריעור
מודה דהא ר' אליעזר לאו הקטרה היא קאמר
אמר רבה בהקטרה הויכל דכזית עלמא לא
פליגי כי פליגי בהקטרה דפנים דמר סבר
מלא הפניו דוקא ומ"ס מלא הפניו לאו דוקא
א"ל אב"י והא כי קא כתיבא חוקה בהקטרה
דפנים היא דכתיב אלא אמר אב"י בהקטרה
ז' בפנים כ"ע לא פליגי כי פליגי בהקטרה
דחזן מ"ס ילפינן פנים מרזח ומ"ס לא ילפינן
אמר רבא השתא חזן מרזח לא ילפי רבנן
פנים מרזח מיבעי מה היא דתניא יבול
המעלה פחות מכזית קומץ ופחות מכזית
אימורין והמנסך פחות משלשת לוגין ז"ן
(ז) פחות] כג' לוגין מים יהא חייב תלמיד לומר
לעשות (ח) על השלם חייב ואינו חייב על
החסר והא פחות משלשת לוגין דאית בהו
כמה ויתים ולא ילפי רבנן חזן מרזח אלא
אמר רבא כגון דקבעינדרו (ט) שני הצא פרס
במנא

חזיה הא: **מתני'** פלגונא. כל
מנחה: וקטרת. שכל ויס פרס
[על שמות ופרס על בין הערבים
שקטיר יא] כזית מהן בחזן חייב
קסבר כי כתיב אותו על השלם הוא
חייב ואינו חייב על החסר אשישור
הקטרה כתיב והייט כזית ורבי
(י) אליעזר נמי מדלל פליג ארישא גבי
עולה הכי נמי דריש ליה אותו אשישור
הקטרה כרבנן ומיח עולה דלא
מיפסאל בחסרון דכל עולה גדם
חליה כפרה חייב כזית אבל בהני
פליג דקא סבר קומן כוליה היט
שישור הקטרה אף בפנים דהא מיפסל
בחסרון וכן טולס שכולס מחזין הס
כל זמן שלא קריט טולס לא היא
הקטרה ללא כפלים ידי חובתן ולריבן
בהני נמי היא הקטרת כזית היא
דכוליה קיים ולא חסרו קודם הקטרה
ותנן מנחות (ק"ד טו.) הקטיר קומלה
פעמים כשירה הלכך הקטרה היא:
וכולן שפקריבן בפנים ושייר מהן כזית.
חייב שהרי בזה עמדה הקטרת ולא
אליעזר נמי כי דריש אותו אשישור
הקטרה דריש ליה ושישור הקטרה
אבכות היא דכפלים היא הקטרה
נמרה: וכולן שחסרו כל שוא. קודם
הקטרה ע"י איבוד או שריפה נפסלו
בחסרון דאמר במנחות (ק"ד טו.)
מן המנחה פרס לחסרה היא ושחצר
קומלה והא וכולן לאו אלבונה קאי
דהא מפליג פליגי בה במנחה כפר
קמא (ק"ד יא.) בלבונה שחסרה דלר"ב
כשירה אשילו עמדה על קודם אחד
ולר' יהודה בשני קרעין ולי אלבונה
נמי קאי מיירי שחסרה משישור
הקטרה למר כדאיה ליה ולמר כדאיה
ליה: ופקריבו בחזן פמוד. הואיל
ואין (י) מתקבלן בפנים: **סמפלה**
קדשים ואימורים. שהקריב הבשר
והאימורין מחוברין בו חייב משום
אימורין: **גמ'** תני פרס בפנים. לאו
דוקא חלי פרס נקט דה"ה לכזית אלא

(א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י)

פחות מכשישור הכסר מנחה נקט: קס"ד מאי פמוד פמוד זר. דאי
לא בורות קאמר מאי פמוד שייך למימר בפנים ואמאי פמוד הא
הקטרה היא דהא היא הנה דקמחייב עולה בחזן: מאי פמוד פמוד
ליבור. דילא ידי חובתן דכזית היא הקטרה: כהא אשילו רבי
(י) אליעזר מודס. ואש"ג פליגי במתני' אבחזן מודה הוא להא תנא
בהא סיפא דפמוד ליבור וקשיא לי עלה אמאי מודה והא רבי אליעזר לאו דוקא
דסיכל. שכל ויס שלא נאמר בו שישור והא פרס שישור דרבנן הוא מודה רבי (טו) אליעזר דכזית היא הקטרה לחייב עליה בחזן ולהאיל
ליבור ידי חובתן בפנים ומתני' כולה דריש וסיפא דברי הכל היא ובהקטרה דהכל מיירי: כי פליגי. במתני' בהקטרה דיום הכפורים דלפני
ולפנים שנאמר בה שישור (ויקרא טו.): מלא הפניו דוקא. וכבת אחת הלכך בחזן נמי לא מחייב אלא אשלימה: והא כי כתיב חוקה בפנים
כתיבא. כדכתיב (שם) והיתה (זאת) לכם לחוקה עולם לכפר וגו' דברים שאין נעשין אלא אחת בשנה וחוקה שיטבא הוא: ה"ג אלא אמר
אב"י בפקטרה דכזית דכזית עלמא לא פליגי כי פליגי בהקטרה דחזן. אבנגנמ כרבה מתאן לה דברייתא דמודה בה רבי אליעזר בהקטרה
דסיכל ומחזירין בהקטרה בפנים ומיח לא כעממא דרבה דאמר לרבנן מלא חפניו ללו דוקא דכזית עלמא מלא חפניו דוקא ובפנים דכ"ע
לא פליגי דשלימה בעינן כי פליגי כגון שהקטיר כזית מן הקטרה של חפניה פנים בחזן מר סבר ילפינן פנים מחזן ילפינן קטרה של פנים
מקטרת של היכל מה הקטרה של היכל (טו) בבמה בחזן כזית אף הקטרה של פנים חייבין עליה בבמה כזית ואש"ג. דבדוכתה לא היא הקטרה
הואיל ובהיכל היא הקטרה: ור' אליעזר סבר לא ילפינן פנים מחזן. הקטרה דהיכל הוא דמחייב עולה בחזן כזית דהא בדוכתה כתיב
חשיבא אכל (י) הקטרה פנים לא מחייב עולה בחזן כזית הואיל ובדוכתה לאו הקטרה היא: שסאס סון מחזן. כגון עיבוד היין שהוא על השובח
החזן לא ילפי רבנן מהקטרה חלבים שהוא על המנחה החילון לחייב על פחות משלשה לוגין בחזן אש"ג שיש שם כמה ויתים ונבי כל
הקטרות של מנחה החילון הקטרה היא הואיל ונבי ניסוך שיטורא אחרינא הוא לא מחייב עולה אלא בכשישור: פנים מחזן. לחייב על
קטרת שלפני ולפנים בבמה בחזן ילפינן מהקטרה דהיכל: פחות מכזית קומץ. על כרסך רבנן הוא דאי רבי (י) אליעזר אשילו אחיה
לא מחייב דהא אמר עד שקריב את טבן: אלא אמר רבא כגון דקבעינדרו במנא. לשלם מתעיתין וברייתא בהקטרה דהיכל היא הקטרה

6

ולכוננה כגון העולה שנאמר אשר יעלה עולה או זבח מה עולה שראויה לאשים אף כל שראוי לאשים הוא שחייבין על העלאתו בחוץ **ג** מכאן אמרו הוורק את הדם או המקטיר איכרי עולה או אמורין או קומץ או לבונה או קמורת או מנחת כהנים או מנחת נסכים או המנסך שלשה לוגין יין או מים בחוץ חייב שנאמר לא יבואנו לעשות אותו כל המתקבל בפנים חייבין עליו בחוץ: ד אבל הוורק שירי הדם בחוץ אפילו שירי דמים הפנימים פטור. שזריקת שירי הדם שירי מצוה הם ואינן מעכבין. וכן המנסך יין או מים פחות משלשה לוגין בחוץ פטור בין בחג בין בשאר ימות השנה. *הואיל וחסר השיעור הרי אינן ראויין להתקבל בפנים. וכן המעלה מבשר חמאת מבשר אשם מבשר שלמים בין של יחיד בין של צבור משירי מנחות משתי הלחם מלחם הפנים בחוץ פטור. שכל אלו ראויין לאכילה לא לאשים: ה המעלה את הבהמה כולה בחוץ חייב מפני האימורין. ואע"פ שלא הפרישן אין בשר חובת חוץ. וכאילו הקטיר האימורים בפני עצמן. אבל המעלה מנחה שלא נקמצה פטור. שאין הקומץ ברור ומובדל. קמצה וחזר קומצה לתוכה והקריב כולה בחוץ חייב: ו הוצק והבולל והפוחת והמולח והמניף והמגיש והמסדר את השלחן והמטיב את הנרות והקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור. לפי שכל אחד מאלו אינו גמר עבודה ונאמר אשר יעלה עולה או זבח. מה העלאת שהיא גמר עבודה אף כל שהוא גמר עבודה חייבין עליו: ז פרה אדומה ששרפה חוץ במקום שריפתה. וכן שיעור המשתלה שהקריבו בחוץ אחר שהתורה עליו פטור. שנאמר ואל פתח אהל מועד לא יבואנו כל שאינו ראוי לבא אל פתח אהל מועד אין חייבין עליו. אבל קדשים פסולין שהיה פיסולן בקודש אם העלה מהן בחוץ חייב. כיצד כגון הלן והוצא והטמא ושנפסל במחשבת העובד שכולן נשרפין כמו שיתבאר בהלכות פסולי המוקדשין. אם עבר והעלה מהם בחוץ חייב שנאמר לעשות אותו לה' כל הנעשה לה' חייבין עליו ואלו נעשו לשם: ח כל דבר שחייבין על העלאתו בחוץ כיון שהעלה ממנו כוזה בחוץ חייב. בין שהעלה בפנים תחלה ושירי ממנו כוזה והעלהו בחוץ. בין שהניח הכל בפנים ולקח ממנו כוזה והעלהו בחוץ. אבל אם חסר אותו דבר הקרב כל שהוא בפנים והעלה שאריתו בחוץ פטור: ט כיצד הקומץ או הלבונה והאימורין

משנה תורה >מהדורה חדשה< עמוד מס 142 ח (עבודה) משה בן מימון (רמב"ם) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

פרק תשיעי

בפרק

ז שעבר במקדש עבדתו פסולה וחייב מיתה בירי שמים שנאמר והור הקרב יומת מפי השמיעה למדו שאין חייב זה אלא לקרב לעבודה והיכן הוזהר עליו זור לא יקרב אליכם. אי זהו זור כל שאינו מרע אהרן הזכרים שנאמר וערכו בני אהרן. והקטירו בני אהרן. בני אהרן ולא בנות אהרן: **א** אע"פ שהורים מזהרין שלא יתעסקו בעבודה מעבודות הקרבנות אין חייבין מיתה אלא על עבודה תמה לא על עבודה שיש אחריה עבודה. ואין הור חייב מיתה אלא על ארבע עבודות בלבד. על הוריקה ועל ההקטרת ועל ניסוך המים בחג ועל ניסוך היין תמיד: ג כיצד על הוריקה. בין שורק בפנים בין שורק בחוץ בין שהזהר הוא אחת מכל היות הדם. בין שהזהר הוא אחת מכל היות קרבנות המצורע הרי זה חייב מיתה: ד כיצד על הקטרה. הקטיר איכרים או קומץ או לבונה על המזבח אפי' הפך באיכרים שלא נהעכלו וקרב שריפתן חייב מיתה והיא שהקטיר כוזה. וכן אם הקטיר קטרת על מזבח הזהב משיקטיר כוזה חייב. אבל המקטיר קמורת ביום הכפורים בקדש הקדשים אינו חייב מיתה עליה עד שיקטיר מלא חפניו שיעור המפורש בתורה: ה והמסדר שני גזרי עצים על המזבח

משנה תורה >מהדורה חדשה< עמוד מס 66 ח (עבודה) משה בן מימון (רמב"ם) הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

משנה למלך הלכות מעשה הקרבנות פרק יט הלכה יא

ודע דרבינו לא חלק כלל בין קטרת פנים לקטרת חוץ והנראה מדבריו דבשניהם מתחייב בכזית וכמו שכתבנו בתחלת דברינו והטעם הוא משום דפסק כאוקימתא דרב אשי דבתרא הוא. אך בפ"ט מה' ביאת מקדש הלכה ד' כתב וכן אם הקטיר קטרת על מזבח הזהב משיקטיר כוזה חייב אבל המקטיר קטרת ביום הכפורים בקדש הקדשים אינו חייב מיתה עליה עד שיקטיר מלא חפניו השיעור המפורש בתורה ע"כ. הרי הדבר מפורש דס"ל דגבי חיובא דזר לא ילפינן פנים מחוץ. ומרן ז"ל הביא על דברי רבינו הללו סוגיא זו וכתב בסוף דבריו וצ"ע נראה שהוקשה לו דכי היכי דילפינן פנים מחוץ לגבי חיובא דחוץ הכי נמי היה לנו ללמוד לגבי חיובא דזר וליחייב אף בהקטרת פנים בכזית ומש"ה הצריך הדבר עיון

9

6 עבודה, חלל לגבי חיובא דחוץ אין החיוב דוקא על עבודה חוץ. חלל הוא חיוב על מעשה העלאת והקטרה בחוץ, ונכש"ג כצר דכן מוכח מהקטרת שיעור המשחלה דחייב לשיטת הרמב"ם אע"ג דל"ה עבודה חלל דחייב על מעשה העלאת ונכש"ג כזה לריד לדון צמח נחשז מעשה הקטרה, וצוה אמרינן בגמ' דילפינן פנים מחוץ דכיון דצקטורה דהיכל חשיב מעשה הקטרה חשיב נמי מעשה הקטרה לחייב על קטורת דק"ק, חלל צור דחלוא בעבודה ל"ש למילף, וצוה נראה ליישב

8 וע"י הידושי כגמ"מ הלוי ה' ציחמ"ק) דחלוק חיובא דזרות מחיוב חוץ. דחיוב זרות הוא על זר שעבד, על מעשה עבודה, ולכן צוה אמרינן דקטורת דיו"כ ל"ה מעשה עבודה רק בשיעור מלא חפניו ופחות מזה ל"ה עבודה ולכן פטור זר בכזית דל"ה

9 ולפ"ו יש לצאח דברי התוס' דודאי לגבי זר ל"ש למילף מאכדורי פוקעין דהא ל"ה עבודה צפחות מכזית, וכל הסנדר ללמוד מאכדורי פוקעין הוא רק בחוץ דחיוב הוא על העלאת, ולכן ס"ד כיון דמלינו דחשיב שם הקטרה צפחות מכזית צפוקעין יתחייב גם בחוץ קמ"ל קרא דלעשות אותו דאיכא שיעור דכזית וכש"ג דכוא כלככ בשיעור הקרבת קרבן דכוא צכזית ולכן א"ה בעללח רק צכזית.